

HOMILIE 3e ZONDAG DOOR HET JAAR START ACTIE KERKBALANS 21.01.12

Afgelopen week overleed de Belgische pater Phil Bosmans. Ik heb hem ooit lang geleden ontmoet en deze ontmeting is in mijn herinnering bewaard gebleven. Hij was een heel geestige man, gevat, tot the point. Hij was in staat om met een slagzin je aan het denken te zetten of iets voor iedereen te verduidelijken. Een van de meest bekende teksten van zijn hand luidde: "Verbeter de wereld, begin bij jezelf." Dat mag een open deur zijn, maar zo is ons gedrag meestal niet. Dat de wereld verbetering behoeft, moge voor ons duidelijk zijn. Wij kunnen een hele lijst met onvolmaaktheden opsommen, waar we mee te maken hebben: Ziekte, armoede, honger, eenzaamheid, geweld van allerlei soort enz. Als oorzaken van deze misstanden hebben wij ook een aantal argumenten achter de hand. Het opmerkelijke daarvan is, dat wij de oorzaak van deze misstanden meestal buiten onszelf leggen. Vaak ook hebben wij ook maar weinig grip op de problemen en kunnen we niets anders zeggen dan "Het is mich get. Woa is niks." en "Wat daed me draan." En daarna gaan we over tot de orde van de dag. Toch is er die opdracht zoals Phil Bosmans ze verwoordt: "Verbeter de wereld." Het is bovendien een opdracht die niet door deze pater zelf bedacht is, maar met eigen woorden zegt hij wat de boodschap van Jezus is, als hij begint rond te trekken en zijn prediking begint. Daarover vertelt ons het evangelie van vandaag. Jezus verkondigde Gods Blijde Boodschap. Hij zei: "De tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij; bekeert u en gelooft in de Blijde Boodschap." Bekeert u, dwz neem een nieuwe mentaliteit aan en durf te geloven, want dan kan de wereld echt veranderen tot Gods Koninkrijk. Zo omschrijft Jezus de wereld waarin het verschil tussen hemel en aarde vloeiend is geworden. "Bekeert u." Letterlijk staat er: "Ga op een nieuwe manier denken, neem een nieuwe mentaliteit aan. Beschouw jezelf niet langer als het middelpunt van de wereld. Vertrek niet meer vanuit je eigen kleine wereld van hoogmoed en hebzucht, van macht en jaloersheid. Maar verleg het centrum van de wereld naar de ander, naar de naaste: naar de hongerige, de naakte, de zieke, de dorstige, de gevangene, de vreemdeling en de treurende vanwege het verlies van een dierbare.

"Bekeert u en gelooft in de Blijde Boodschap." Dat zijn historisch gezien de eerste woorden die Jezus uitspreekt na zijn vertrek uit Nazareth, als hij begint te preken. In de Joodse geloofsbeleving werd van vrome mensen vooral verwacht dat zij hun gebeden verrichtten en offers brachten. Maar het zijn de profeten al geweest, die het volk Gods bedoelingen voorhielden. Namens God zeggen de profeten: "Ik wil liever barmhartigheid dan brandoffers." Nu is het brengen van brandoffers een gewoonte die wij herkennen in het opsteken van een kaars. Daar voegen wij onze gebeden aan toe. Daarin vinden wij troost en dat is voor ons heel belangrijk, maar iedereen voelt ook aan, dat het niet bij het opsteken van een kaars kan blijven. We voelen ook aan, dat het niet bij opzeggen van gebeden kan blijven, maar dat we ook uitgedaagd zijn om de Boodschap van liefde die het evangelie is, handen en voeten te geven. Wij zijn uitgedaagd om een nieuwe mentaliteit aan te nemen door aandacht te schenken aan degenen die ons nodig hebben.

Voor Jezus is dat heel belangrijk, want als hij spreekt over de ontmoeting van de mens met God aan het einde van zijn/haar leven en hoe God dan dat leven beoordeelt, dan zal God zeggen: Ik was ziek en je hebt mij bezocht. Ik had honger en je hebt mij te eten gegeven. Ik was naakt en je hebt mij gekleed. ik had dorst en je hebt mij te drinken gegeven. God ziet zichzelf in die hongerige of dorstige of naakte of zieke. Dat is de gedaante die God in deze wereld aanneemt. God kan vaststellen of we een ommekeer hebben doorgemaakt van egoïsme naar naastenliefde.

Zo roept God ons op tot werken van barmhartigheid. Barmhartigheid is geen alledaags woord, maar het is wel een woord dat ik je vel prikt. Het verdraagt geen schijnheiligheid. Barmhartigheid is oprecht. Je geeft niet iets aan een

zieke of hongerige of naakte, maar je geeft jezelf. Natuurlijk geef je brood, drinken, kleding, maar het is een teken van je oprechte liefde voor die concrete mens. Jezus heeft het ons voorgeleefd. Hij brak het brood voor de menigte en gaf zichzelf aan het kruis. Hij liet lammen lopen, blinden zien, doven horen. Zo heeft Jezus zelf overal waar hij kwam de grenzen tussen hemel en aarde vloeiend gemaakt. Hij gaf daarbij niet iets, maar zichzelf.

Dat willen wij waar maken ook in ons eigen midden. Daarvoor is er de parochie. Daarom vragen wij ook uw steun voor de parochie om parochie te zijn: om in Jezus Naam om te zien naar elkaar en waar te maken, wat Hij ons als opdracht heeft gegeven.

Voorbede za 21 / zo 22 januari 2012

In de persoon van Jezus is Gods Koninkrijk in ons midden gekomen.
In het bewustzijn, dat God ons nabij is,
willen wij vol vertrouwen bidden.

lector

Bidden wij voor ons allen als het Volk van God,
dat wij trouw mogen zijn aan het woord van de Heer
en zijn prediking ter harte nemen. **Laten wij bidden.**

Dat in ons midden zichtbare tekenen
van geloof en ommekeer gestalte mogen krijgen
die leiden tot Gods heerschappij van vrede, liefde en gerechtigheid. **Laten wij bidden.**

Voor allen die de band met de persoon
van Jezus Christus verloren hebben,
dat zij op zoek mogen gaan naar de God van liefde en vrede,

die in Jezus tot ons is gekomen. **Laten wij bidden.**

Bidden wij voor allen die het slachtoffer zijn
van welke verslaving dan ook,
dat zij mogen uitbreken uit hun gebonden bestaan
en dat zij de vrijheid weer mogen hervinden. **Laten wij bidden.**

Bidden wij voor de slachtoffers van haat en geweld,
voor hen die ten einde raad zijn,
voor hen die slachtoffer zijn van familiedrama's;
dat hen een uitweg wordt geboden. **Laten wij bidden.**

Bidden wij om zegen voor hen die ons dierbaar zijn:
dat Gods Geest hen moge begeleiden,
dat trouwe liefde en genegenheid
hen tot steun en kracht mogen zijn. **Laten wij bidden.**

priester

Laten wij bidden voor onze parochie
en voor alle mensen die hier wonen,
dat God hen moge zegenen.

Bidden wij voor onze persoonlijke intenties
en voor alles wat ons bedrukt.

Wij bidden om Gods zegen voor hen
die zorgen hebben om hun kinderen
voor hen die zich ziek en verzwakt voelen,
voor hen die eenzaam zijn.

Wij gedenken onze overledenen NN.

Moge de Heer ons gebed verhoren. **Laten wij bidden.**

God, onze Vader, vol vertrouwen
richten wij onze gebeden tot U.
Gij kent onze noden en zijt met ons begaan.
Wil ons geven wat goed voor ons is
en sta ons bij in alle nood.
U zij lof en eer en dank in eeuwigheid. Amen.

c o l l e c t e

HOMILIE DERDE ZONDAG DOOR HET JAAR - B

Sommige gebeurtenissen zijn er niet zomaar, plotseling. Zij zijn voorbereid en hebben een lange voorgeschiedenis. Een relatie moet zich ontwikkelen, voordat een jongen en een meisje zeggen: de tijd is nu gekomen om te gaan trouwen. Alles heeft zijn tijd nodig, alles op zijn tijd. We zeggen ook wel eens: de tijd is nog niet rijp. Even wachten, komt nog.

Ook het openbaar leven van Jezus heeft zijn voorgeschiedenis. Heel het Oude Testament vertelt van het groeiproces, dat God zich op zoveel manieren steeds meer bekend maakt aan de mensheid. In de schepping, in de geschiedenis van het joodse volk en in het leven van vele mensen persoonlijk wordt zichtbaar, dat God niet de verre, afstandelijke God is, maar de God die de mensheid niet aan haar lot overlaat. Hij laat zich kennen als een God van liefde. Heel de joodse geschiedenis is een voorbereiding voor het moment, dat God ons persoonlijk gaat aanspreken in Jezus. En dan is er die dag, dat God zegt: De tijd is rijp.

Vandaag begint Jezus in het openbaar op te spreken. Hij heeft de stilte van Nasareth verlaten. Hij heeft zich laten dopen en nu neemt Hij voor de eerste keer het woord en hij zegt: 'De tijd is vervuld. Het Rijk Gods is nabij. Bekeert u en geloof in de Blijde Boodschap.' De tijd is rijp voor de vestiging van Gods heerschappij op aarde: Om deze gebrokenheid van de mensheid te herstellen, waaronder wij allen lijden door onze zondigheid. Om de wonden te helen, die schrijnend pijn doen door de haat, de wraak, de hoogmoed en het egoïsme. Om troost te brengen, waar mensen lijden onder eenzaamheid. Om houvast op de vaak moeilijke levensweg. Daartoe begint Jezus zijn Blijde Boodschap te verkondigen. Maar God werkt niet uit de hoge, maar Hij zegt tot ons: "Bekeer je en geloof in de Blijde Boodschap" Vrij vertaald: "Verbeter de wereld, begin bij jezelf." Wacht niet af, maar ga er nu aan staan.

Jezus doet dit niet alleen. Hij spreekt mensen aan om Hem te helpen. 'Komt en volgt mij,' zegt Jezus tot Petrus en Andreas.

Jezus roept de mensen vanuit hun dagelijkse bezigheden. Hij roept hen bij het werk van iedere dag. Wat niet voor iedereen wil zeggen, dat zij hun werk moeten opgeven. Integendeel: zij worden geroepen om christen te zijn in hun dagelijkse bestaan, op de plaats waar zij leven, in het werk dat zij verrichten als man en als vrouw, als vader en moeder, als werkgever of werknemer. Vult u zelf maar in. Ieder heeft op zijn eigen plaats de taak en de mogelijkheden om als christen te handelen. Nooit kan iemand zich daarvan ontslagen achten.

Jezus spreekt mensen aan in hun dagelijks bestaan en zij worden er anders van. 'Komt ik zal maken, dat gij van vissers tot mensenvissers wordt.' De visser is een mens die leeft en werkt voor zichzelf alleen. Hij wil winst maken en rijk worden. Dat is zijn levensdoel. Als Jezus hen de opdracht geeft om mensenvisser te worden, dan wil hij hun levensinstelling veranderen. Niet meer eigen voordeel, maar dienstbaarheid en offerbereidheid staan dan voorop. Maar dat betekent een persoonlijke verandering, een mentaliteitsverbetering. Bij Jezus gaat het om mensen, niet om dingen. Het gaat er niet om geld te verdienen, maar het gaat om het geluk van de andere mens. Als we ons beroep uitoefenen, terwijl ons oog en ons hart helemaal gericht zijn op de nood van de mensen, dan werken wij mee om ook hier en nu Gods Rijk van goedheid, verzoening, vrede en gerechtigheid gestalte te geven.

Zo betekent de ontmoeting met Jezus steeds een oproep tot ommekeer, tot een herijking van je levensprincipes. Deze keuze tot navolging gebeurt in het hart van ieder mens persoonlijk. Het hart heeft daartoe zijn redenen, die het verstand niet kent. Het geloof in de Heer is de reden. De leerlingen waren geboeid door Jezus en zo heeft Jezus hun leven veranderd. En nog altijd heeft het evangelie die uitnodigende kracht om aan het leven de doelstelling te geven van geloof, hoop en liefde.

Tot dit geloof, deze hoop en liefde blijft Jezus ons allen uitnodigen. Zo roept hij ons op om samen te komen rond zijn persoon om naar zijn woord te luisteren. Ons geloof beleven wij nooit als iets van jezelf alleen. Ons geloof beleven wij met allen samen die zich christen weten en daarom Jezus willen navolgen, samen in de gemeenschap van de kerk. Zo kunnen we elkaar ook inspireren en bemoedigen. Aan deze gemeenschap heeft Jezus zijn H.Geest toevertrouwd.

De persoon van Jezus blijft ons aanspreken de eeuwen door. Hij roept het beste wakker dat in ons leeft en corrigeert, waar in ons bestaan scheefgroei is opgetreden. Gemakzucht en egoïsme komen niet voor in zijn woordenlijst. Inzet, aandacht, liefde, verzoening, zachtheid, mildheid, geduld kenmerken ons, als wij meebouwen aan zijn Koninkrijk op aarde. Moge zijn Geest ons bijstaan.